

S.V. og familie imod Canada (sag nr. 49/1996 af 15. maj 2001)

Sagsfremstilling:

Den srilankanske statsborger S.V. indrejste i maj 1992 i Canada, hvor han søgte asyl. Som motiv for sin ansøgning om asyl henviste S.V. til, at han var medlem af den tamilske frihedsbevægelse, TULF, og at han ved flere lejligheder var blevet tilbageholdt og udsat for overgreb af såvel den srilankanske hær som oprørsbevægelsen LTTE.

De canadiske myndigheder meddelte S.V. afslag på asyl og henviste til, at den mishandling S.V. havde været udsat for af den srilankanske hær, ikke var rettet imod ham personligt, at overgrebene fra LTTE alene var at betragte som chikane, og at han i øvrigt kunne henvises til at tage ophold i Colombo i henhold til princippet om eksistensen af et internt flugt alternativ.

Påstanden:

S.V. indbragte Canada for Torturkomitéen og gjorde bl.a. gældende, at de canadiske myndigheder ville krænke artikel 3, hvis han blev udsendt til Sri Lanka, idet han dér risikerede at blive udsat for tortur.

Torturkomitéens bemærkninger:

Komitéen gav ikke S.V. medhold i hans klage. Komitéen bemærkede indledningsvis, at forbudet imod udsendelse til tortur i artikel 3 er forbundet med definitionen af tortur i konventionens artikel 1, hvoraf fremgår, at tortur udøves af en offentlig ansat eller anden person, der virker i embeds medfør. Artikel 3 hindrer derfor ikke udsendelse til lidelse, der påføres af en ikke-statslig myndighed, uden samtykke eller indvilligelse fra staten, hvorfor S.V.'s frygt for overgreb fra LTTE eller andre ikke-statslige bevægelser afvistes (pkt. 9.5).

For så vidt angik S.V.'s frygt for de srilankanske myndigheder, bemærkede Komitéen, at S.V. flere gange havde rejst til og fra Sri Lanka, uden at de srilankanske myndigheder havde udvist nogen interesse i at lokalisere ham (pkt. 9.6).

Komitéen bemærkede herefter, at artikel 3 alene omhandler tortur som defineret i artikel 1 (pkt. 9.8).

Vedrørende S.V.'s påstand om, at beslutningen om at udsende ham til Sri Lanka i sig selv var en krænkelse af forbudet imod anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf i artikel 16, bemærkede Komitéen, at S.V. ikke havde vedlagt tilstrækkelig dokumentation til støtte herfor (pkt. 9.9).